

EL 15-0 FAREM UN HORT

De la indignació a l'acció: la nostra alimentació o els seus beneficis

Sembrarem les llavors per a la Sobirania Alimentària

Això no és una crisi, és un atracament

El model agroalimentari capitalista ja no pot amagar per més temps la seva insostenibilitat, injustícia i il·legimitat. Diverses crisis sistèmiques emergeixen com a manifestacions d'aquesta situació: la crisi climàtica, l'ambiental, l'econòmica o l'energètica, entre d'altres. Però sens dubte, una de les més cròniques i contundents és la crisi alimentària.

Avui l'alimentació en lloc de ser un dret bàsic, és un negoci. Els desorbitats guanys d'unes poques multinacionals que controlen l'alimentació són la raó que al món hi hagi prop de **1.000 milions de persones desnodrides (a Catalunya més d'1 milió i mig necessiten ajut alimentari)**. Una xifra similar pateixen malalties com l'obesitat, la diabetis, etc. fruit d'una dieta afartada.

Contràriament al que ens volen fer creure:

- Prop de la meitat de la població mundial és capaç de produir aliments sans per a tothom, com ha fet al llarg de milers d'anys.
- Hi ha maneres de produir aliments que respecten i conserven la natura i que s'han mostrat eficaces per a la producció i el consum de tothom, que estan sent arraconades i això fa que estiguem en perill de perdre savieses mil·lenàries.

No obstant això, es parla d'una autèntica crisi alimentària a causa de:

- Els aliments viatgen milers de quilòmetres i no van on hi ha fam, sinó on hi ha diners
- La pagesia està sent expulsada de l'agricultura
- No tothom pot accedir als aliments
- L'ínfima qualitat de l'alimentació que es posa a l'abast de les majories socials
- El deteriorament constant que l'agricultura industrialitzada suposa per al medi ambient

La indústria alimentària s'apodera dels nostres estómacs i modela les nostres "necessitats". Les llavors transgèniques estan contaminant els camps. Els pobles s'estan despoblant. Els governs estan governats pels lobbies de l'agronegoci. Les matèries bàsiques per a l'alimentació són objecte d'especulació en els mercats de futurs. Els béns comuns com l'aigua, la terra, els boscos i la biodiversitat estan sent sacrificats als déus del mercat. La renda agrària cau en picat, i les dones són a l'esglaió més baix d'aquest sistema: a Catalunya només tenen la titularitat del 19% de les finques i el 11,5% de representants de cambres agràries. L'alimentació està dominada per unes empreses l'objectiu de les quals no és acabar amb la fam al món, ni vetllar per la nostra salut, sinó obtenir cada cop més beneficis. **Com més crisi, més beneficis...**

No hi ha pa per a tant xoriço

A l'inici de la cadena alimentària es troben milions de pagesos i pageses, i al final milions de consumidors i consumidoras, però enmig hi ha unes poques grans empreses multinacionals, cadenes de distribució agroalimentària, que són qui decideixen i qui s'emporten el marge de beneficis. El preu de venda en producció és un 450% superior de mitjana al que rep la pagesia.

La Política Agrària Comunitària (PAC), que a l'inici tenia com a objectiu garantir l'autoabastiment europeu de productes agrícoles a un preu raonable, avui dedica un 75 % de les seves subvencions a només un 16 % dels receptors. La zona de l'Estat espanyol que rep més subvencions agrícoles és el barri de Salamanca de Madrid on, si bé no s'hi cultiva gaire més que alguns geranis, hi tenen la seva seu les grans companyies que dominen el negoci agroindustrial.

La principal perceptora de les ajudes de la PAC durant l'exercici 2010 ha estat Azucarera Ebro, que forma part de la multinacional British Sugar Company, amb 61 milions d'€ La segona empresa més beneficiada, amb 30 milions, és Tereos Syrial, que forma part del grup de líders mundials d'additius derivats dels cereals, edulcorants i agrocombustibles obtinguts del sucre de canya i del cereal. Freixenet ha rebut més de 3,5 milions. Nueva Rumasa, de la família Ruiz Mateos, avui en suspensió de pagaments, va rebre més de 2,6 milions per a Clesa, Dhul i Cacaolat. Mercadona 2.729.723, Nestle España 259.437, Carrefour 147.500...

No ens representen

L'opinió pública a tot Europa (com ho corroboren totes les enquestes a tots els països) no vol els aliments transgènics ni al camp, ni al plat. No obstant això, l'Estat espanyol és el país d'Europa on es planten més transgènics. Quan més de 100.000 persones van proposar una Iniciativa Legislativa Popular a Catalunya perquè aquesta qüestió es discutís al Parlament de Catalunya, però el PP, CiU i el PSC ho varen impedir.

En l'últim Eurobaròmetre -2010- sobre la PAC es pregunta si s'ha de continuar subvencionant l'agricultura europea. El 83% al conjunt d'Europa i el 88% de l'Estat espanyol diuen que sí. No obstant això, i com hem vist abans, els diners que haurien de donar suport a l'agricultura no van a parar ni a qui treballa la terra ni al tipus d'agricultura que volem.

Democràcia real: sobirania alimentària

La terra ha dit que prou. No hi haurà democràcia alimentària sense un món rural viu, uns aliments de circuits curts sostenibles, unes llavors controlades per les mans que les treballen, una ramaderia i una pagesia amb camps per practicar l'agroecologia i viure'n.

Per això, des del conjunt de moviments socials reivindicuem que l'alimentació torni a les mans del conjunt de la societat, posant a qui produïm, distribuïm i consumim aliments al centre de les polítiques, per sobre de les exigències de mercats i empreses. Per aconseguir-ho, l'eix vertebrador de la producció d'aliments ha de basar-se en les **agrocultures** que respectin pobles i territoris; la distribució i el comerç han de fonamentar-se en la transparència i en l'equitat entre totes les persones que intervenen en el sistema alimentari. Els béns comuns (terra, aigua i llavors) han d'estar en mans de la pagesia familiar o de la comunitat, i cal assegurar l'equitat en l'accés i la gestió a les dones. Al mateix temps, volem visibilitzar i reivindicuem el paper central de les dones en l'alimentació, i exigim la seva participació en la presa de decisions, per enfortir així la construcció de noves relacions socials lliures d'opressió i desigualtats.

El 15 d'octubre en finalitzar la manifestació, els col·lectius i les persones que fa temps que lluitem per la sobirania alimentària (grups de producció i consum agroecològic, de suport a les lluites pageses, ecologistes, de cooperació internacional, de dones, etc.), **farem un hort agroecològic a la ciutat, com a manera de reivindicar la recuperació del control sobre l'agricultura i l'alimentació, de fer visible el moviment d'horts comunitaris que ja existeixen a molts pobles i barris i per promoure'n la seva extensió.** La terra vindrà de diferents comarques de Catalunya i els planters seran de llavors locals i de varietats tradicionals. Recuperar la democràcia i la sobirania popular d'una manera real, inclou recuperar el dret a decidir en l'alimentació.

Aliança per la Sobirania Alimentària de Catalunya (ASAC)
Barcelona, 15 d'octubre de 2011